adviesnota aan burgemeester en wethouders

datum	19 november 2007		portefeuillehouder		L. Litjens			
raadsstuk	Nee		naam opsteller		W. Gossens			
			O&B		VERG		BB	
			secretaris	akk.		bespr.		
advies dorpsraad	Nee		B en W d.d.					
openbaar	Ja							
persbericht	Nee							
aantal bijlagen	(zie ook pag. 2)							
kopiëren	☐ ja ☐ nee							

onderwerp

Voorbereiding aanwijzing zeer kwetsbare gebieden (t.b.v. uitvoering Wet ammoniak en veehouderij, en meer in bijzonder t.b.v. milieuvergunningverlening voor veehouderijen).

waar gaat het over/probleemstelling

In de per 1 mei 2007 gewijzigde Wet ammoniak en veehouderij is geregeld dat de te beschermen gebieden worden beperkt tot de ZEER kwetsbare gebieden. Deze moeten door Provinciale Staten worden aangewezen. Ter uitvoering van die wettelijke bepaling hebben de Provincie Limburg, na het horen van de Milieufederatie, de terreinbeheerders, de LLTB, en gemeenten een selectie gemaakt van de zeer kwetsbare gebieden. De voorbereiding van het aanwijzingsbesluit zit nu in het stadium van inspraak (t/m 26 november 2007).

advies

Bij de provincie als inspraakreactie inbrengen om het geselecteerde gebied ten zuiden van de Horsterdijk niet als zeer kwetsbaar aan te wijzen.

aantal bijlagen	:		kopiëren
naam bijlage	:	☐ ja	☐ nee
naam bijlage	:	☐ ja	☐ nee
naam bijlage	:	☐ ja	☐ nee
naam bijlage	:	☐ ja	☐ nee
naam bijlage	:	☐ ja	☐ nee

TOELICHTING

motivatie, toetsing aan beleid:

Wijziging Wet ammoniak en veehouderij

Op 17 februari 2007 is de wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) gepubliceerd. Op 1 mei 2007 is deze wijziging in werking getreden.

De wijziging is een uitwerking van de bestuurlijke een politieke afspraken dat het zoneringsbeleid uit de Wav alleen zou gaan gelden voor de zeer kwetsbare gebieden. De Wav bepaalt dat Provinciale Staten deze zeer kwetsbare gebieden aanwijzen. De aanwijzing vindt plaats op basis van de criteria die in de Wav zijn opgenomen.

In de wet is vastgelegd welke gebieden in ieder geval moeten worden aangewezen als zeer kwetsbaar gebied: de voor verzuring gevoelige Vogel- en Habitatrichtlijngebieden en beschermde natuurmonumenten. Daarnaast kunnen andere gebieden op grond van in het wetsvoorstel neergelegde criteria als zeer kwetsbaar worden aangewezen. Gebieden kleiner dan 50 ha kunnen alleen in zeer uitzonderlijke gevallen aangewezen worden.

Inhoud Wet ammoniak en veehouderij

De Wet ammoniak en veehouderij bevat regels met betrekking tot de ammoniakemissie uit dierverblijven. Het bevoegd gezag moet die regels toepassen bij beslissingen inzake de verlening van milieuvergunningen voor veehouderijen. De regels zijn bedoeld ter bescherming van de zeer kwetsbare gebieden tegen de effecten van ammoniakdepositie. De wet geeft regels voor veehouderijen gelegen in een zeer kwetsbaar gebied of in een zone van 250 meter rondom zo'n zeer kwetsbaar gebied. Hoofdlijn hierbij is dat vestiging in deze zones niet mogelijk is en dat uitbreiding slechts mogelijk is binnen een bedrijfsemissieplafond. Voor melkveehouderijen is uitbreiding tot 2446 kg ammoniak per jaar toegestaan. Dit komt overeen met 200 melkkoeien met bijbehorend jongvee.

Aanwijzen zeer kwetsbare gebieden

Provinciale Staten wijzen de zeer kwetsbare gebieden aan.

Alleen de voor verzuring gevoelige gebieden, of delen daarvan, die zijn gelegen in de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) kunnen als zeer kwetsbaar gebied worden aangewezen.

In de wet is vastgelegd welke gebieden in ieder geval door de provincie zullen moeten worden aangewezen: de voor verzuring gevoelige gebieden gelegen binnen de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden en beschermde natuurmonumenten.

Om welke gebieden gaat het?

De 'verplichte gebieden' in Horst aan de Maas zijn (delen van) Mariapeel en Grauwveen (blauw op de kaart), en in de nabijheid Maasduinen.

De aanwijzing van de andere gebieden gebeurt aan de hand van een aantal in de wet genoemde afwegingsaspecten. Deze aspecten[1] zijn:

[1] *Ad a. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen kwetsbare natuurdoeltypen met een kritische depositiewaar de tussen 1400 en 2400 mol N per ha per jaar en zeer kwetsbare*

a. de gevoeligheid voor de effecten van ammoniak,
b. de aanwezige natuurwaarden
c. de ecologische samenhang
d. de grootte van het voor verzuring gevoelige gebied en
e. de gevolgen van de aanwijzing voor bestaande veehouderijen.

Deze afwegingsaspecten uit de wet zijn uitgewerkt in conceptkaarten. Die zijn besproken met de LLTB, de Stichting Milieufederatie Limburg, de terreinbeherende instanties, en de gemeenten Helden en Venray. In juli zijn de gemeenten om commentaar gevraagd. De uitwerking heeft geleid tot het nu voorliggende ontwerp-besluit.

Uit de concept-kaart blijkt dat **de meeste van de huidige kwetsbare gebieden** in de gemeente Horst aan de Maas waarmee tot het moment van aanwijzing door PS rekening moet worden gehouden **geen bescherming meer krijgen** in het kader van de Wav. Deze 'vervallen gebieden' zijn (volgens de kaarttoelichting) in verhouding minder gevoelig of er komen minder bijzondere natuurwaarden in voor. Deze 'vervallen gebieden' zijn geel op de kaart.

Naast naast de 'verplichte gebieden' (Mariapeel en Grauwveen) nog maar 2 (grensoverschrijdende) gebieden, namelijk:
A. de Castenraysche Vennen
B. het gebied tussen Swolgen en Grubbenvorst dat geflankeerd wordt door de 'Meerlosebaan', met o.a. Schuitwater, Houthuizerheide, Lovendaalse bossen, Kaldenbroek.

natuur doeltypen met een kritische depositiewaarde kleiner dan 1400 mol N per ha per jaar.

Ad b. *De aanwezige natuurwaarden worden voor een belangrijk deel bepaald door de zeldzaamheid van de aanwezige flora en fauna, en het belang van het behoud van deze natuur voor de realisatie van de EHS.*

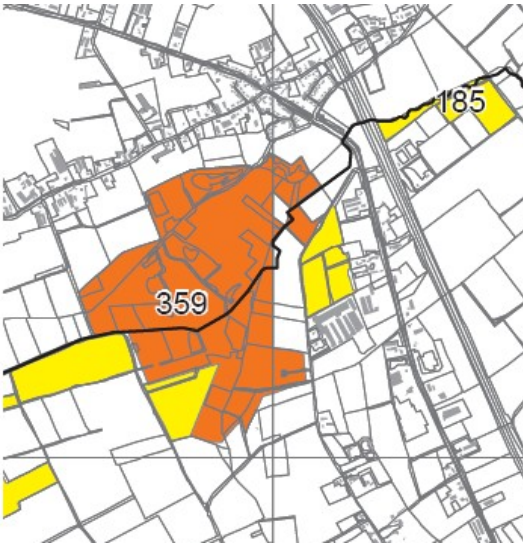
Ad c. *Onder ecologische samenhang wordt verstaan de samenhang tussen plant en- en diersoorten in een gebied of regio. Aangezien alle gebieden deel uit maken van de ecologische hoofdstructuur en daardoor deel uit maken van een ecologische samenhang in de regio is dit niet verder als onderscheidend criteria meegenomen.*

Ad d. *De omvang van een gebied is belangrijk. Gebieden kleiner dan 50 ha. kunnen alleen in zeer uitzonderlijke gevallen worden aangewezen (namelijk als het een gebied met zeer grote natuurwaarden betreft). Voor de bepaling van de grootte is gekozen om gebieden die binnen 100 meter van elkaar gelegen zijn te beschouwen als één gebied.*

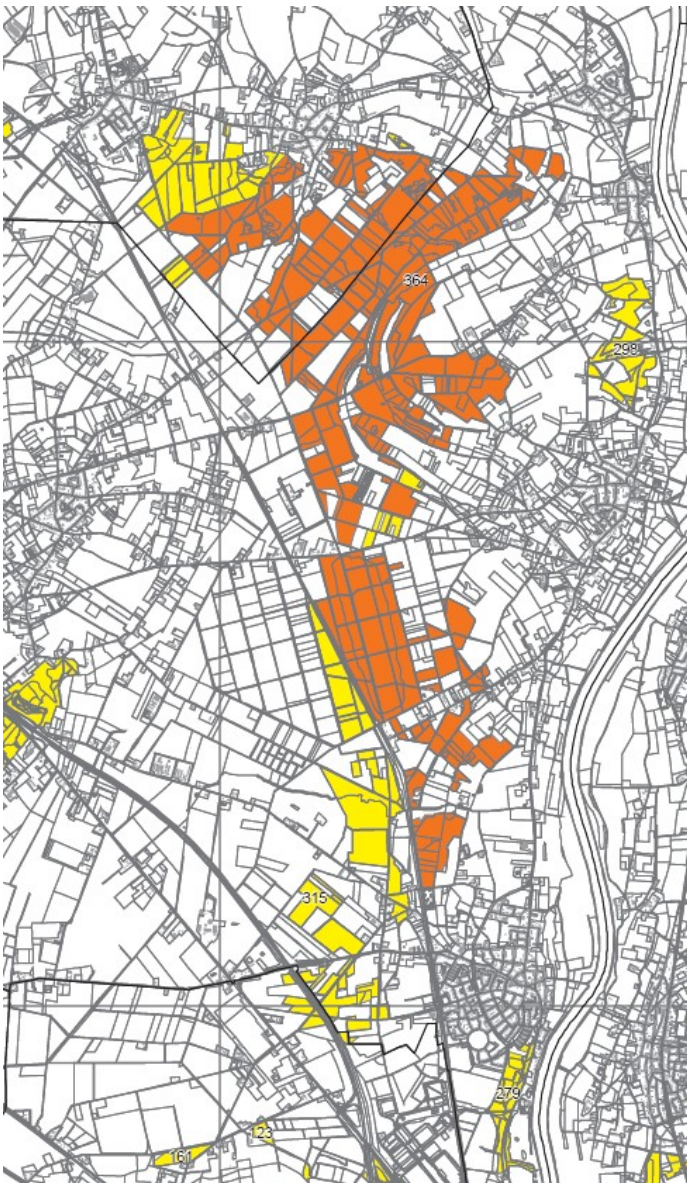
Ad e. *De ligging van de veehouderij en is meegenomen in de afweging.*

Ingezoomd:

Castenrayse Vennen

‘Meerlosebaan’

<u>Wat kunnen de consequenties zoal zijn?</u>

Delen van clustergebied ‘Meerlosebaan’ liggen in de nabijheid van het LOG Witveldweg. Voor de vestiging van veehouderijbedrijven (of de uitbreiding van bestaande bedrijven) geldt dat realisering in een zone van 250 meter niet is toegestaan. Deze zone heeft voor de invulling van dat LOG geen rechtstreekse gevolgen. Veel belangrijker is dat voor grote veehouderijen die de IPPC-drempelmaat overschrijden een zware omgevingstoets moet worden uitgevoerd. Naast de tegenprestatie die van de bedrijven wordt verwacht (in de vorm van stalsystemen die een zeer hoge emissiereductie garanderen) moet er vooral rekening mee worden gehouden dat die omgevingstoets een aangrijpingspunt is voor iedereen die milieuvergunningen wil aanpakken. Het verhoogt de motiveringslast[2].
Ik wil hiermee aangeven dat dit een last **kan** zijn voor initiatiefnemers in het LOG.

[2] *Zie de “Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij”, die de minister van VROM in juni 2007 heeft vastgesteld. Deze beleidslijn is bedoeld als handreiking voor het uitvoeren van de omgevings-toetsing die op grond van de IPPC-richtlijn ten aanzien van de ammoniakemissie vanuit veehouderijen dient te worden uitgevoerd. Deze verplichting is overgenomen in per 1 mei 2007 gewijzigde Wet ammoniak en veehouderij. Met behulp van de beleidslijn kan het bevoegd gezag beslissen of en in welke mate vanwege de lokale milieuomstandigheden strengere emissie-eisen in de milieuvergunning moeten worden opgenomen dan de eisen die volgen uit de toepassing van ‘beste beschikbare technieken’ (BBT). Weliswaar is de beleidslijn een ministeriële handreiking en geen regelgeving, maar de beleidslijn wil het mogelijk maken om de verplichte omgevingstoets uit te voeren, die rechtstreeks voortvloeit uit de IPPC-richtlijn, en bovendien zijn de daarop betrekking hebbende bepalingen geïmplementeerd in art. 8.12 respectievelijk art. 8.11 en 8.8 van de Wet milieubeheer. Uit deze bepalingen volgt dat de technische kenmerken en de geografische ligging van de inrichting evenals de lokale milieusituatie aanleiding kunnen zijn om strengere emissiegrenswaarden vast te stellen dan die welke zijn gebaseerd op BBT.*

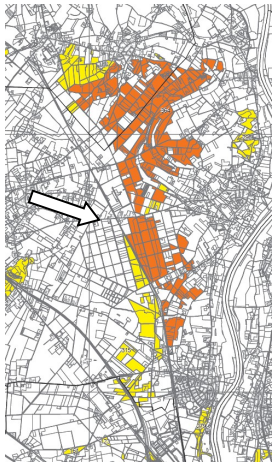
De noordelijke helft van het gebied ‘Meerlosebaan’ is van oudsher een zgn. A-gebied, en de zuidelijke helft een B-gebied. A-gebieden onderscheiden zich van B-gebieden omdat deze als zeer waardevol zijn bestempeld. Uit de stukken is onduidelijk of de (niet verwachte) status-verhoging van dit zuidelijk deel gebaseerd op goede ecologische argumenten.
Bovendien blijkt dat van die cluster de 2 meest zuidelijke delen op grotere afstand dan 100 meter van de rest liggen, zodat ze volgens de provinciale criteria geen onderdeel uitmaken van de rest. Als het als afzonderlijk gebied moet worden beoordeel (dat logisch volgt uit de grotere afstand) dan is sprake van een gebied kleinere dan 50 ha. hiervoor geldt het ‘nee, tenzij’-beginsel. Deze gebieden mogen alleen aangewezen worden als het een gebied betreft met zeer grote natuurwaarden; anders gezegd: aanwijzing alleen in zeer uitzonderlijke gevallen. Dit lijkt niet het geval.

Welke veehouderijen gaat het rechtstreeks aan?
De Wav bevat regels met betrekking tot ammoniakemissie uit dierenverblijven. Het bevoegd gezag moet die regels toepassen bij beslissingen over de verlening van milieuvergunningen voor veehouderijen. De regels zijn bedoeld voor bescherming van de zeer kwetsbare gebieden tegen de effecten van ammoniakdepositie. De (gewijzigde) Wav geeft regels voor veehouderijen gelegen in een zeer kwetsbaar gebied of in een zone van 250 meter rondom zo’n gebied. Hoofdlijn hierbij is dat dat vestiging in een gebied of in de 250 meter-zone niet mogelijk is en uitbreiding van bestaande bedrijven slechts mogelijk is binnen een emissieplafond. Voor melkveehouderijen is uitbreiding tot 2446 kilogram ammoniak per jaar toegestaan; dit komt overeen met 200 melkkoeien met bijbehorend jongvee.
Onderstaande 8 bedrijven liggen in de 250 meter-zone.

Geurts	Houthuizerweg 9	288 varkens	180 meter
Bovee	Horsterweg 16a	3096 ofokzeugen+382 vleesvarkens	120 meter
Cuypers	Hieptweg 1	509 varkens + 93 melkvee, 76 jongvee	105 meter
Vousten	Genenberg 22	38 vleesvee	200 meter
Gooren	Genenberg 25	15 vleesstieren	55 meter
De Heide bv	Heideweg 2	480 varkens	170 meter
Joosten	Swolgenseweg 23	144 vleesstieren	222 meter
Ashorst bv	Veld Oostenrijk 50	17700 varkens	130 meter

Voor deze bedrijven wijzigt er ten opzichte van de nu geldende situatie niets. Hoeveel bedrijven door de nieuwe gebiedsaanwijzing niet meer in een zone zitten is overigens niet geïnventariseerd.

Voorstel
Bij de provincie als inspraakreactie inbrengen om het gebied ten zuiden van de Horsterdijk ivm onduidelijkheid over het gewicht van de ecologische argumenten, niet als zeer kwetsbaar aan te wijzen.

overleg en afstemming met andere afdelingen:
integraal voorbereid met de afdelingen RME en R&B
juridische consequenties:
zie hiervoor
financiële consequenties o.a. rekening houdend met compensabele BTW:
nvt